

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200936
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200936.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária ERAZMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti žalovanej: C. D., O.. XX.XX.XXXX, Č.R. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č.1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 264 154

o zaplatenie 1523,30 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania nad 8,75% ročne zo sumy 1523,30 eur od 05.02.2014 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1523,30 eur spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od zosplatnenia do spísania návrhu vo výške 189,61 eur, úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 1523,30 eur od 05.02.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu č. 3711235651. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 3286,20 eur zo strany žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 65,66 eur v počte splátok 84. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku ako je uvedené v splátkovom kalendári. V zmysle Hlavy Úverových podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola žalovaná žalobcom vyzvaná listom zo dňa 28.08.2012 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1957,43 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu podľa Hlavy Úverových podmienok s názvom Záverečné ustanovenia. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, denná úroková sadzba 0,024% bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 29.08.2012 + 8 percentuálnych bodov/ 365 dní (skrátaná na tri desatinné miesta). Vzhľadom na uvedené žalobca eviduje voči žalovanej dlh pozostávajúci z istiny a zosplatnenej istiny vo výške 1345,35 eur, úroku zo zosplatnenej istiny (tzv. ušlý úrok, ktorý by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy Úverových podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí

úveru) vo výške 177,95 eur, úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa spísania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 189,61 eur.

Žalovaná so žalobou súhlasila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomným vyjadrením žalobcu, výpoveďou žalovanej, vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná uviedla, že je pravdou, že si od žalobcu zobrala úver vo výške 100.000 Sk, tento úver bol spočiatku aj splácaný, o čom nemá žiadne doklady, no je možné, že bol splatený vo výške ako uvádza žalobca. Splácať prestala preto, že sa dostala do nepriaznivejšej sociálnej aj ekonomickej situácie. V súčasnosti nikde nepracuje, jej manžel je taktiež nezamestnaný, nezabezpečuje starostlivosť žiadnym maloletým deťom. Súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby.

V písomnom vyjadrení zo dňa 09.07.2014 žalobca uviedol, že na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 3286,20 eur ako vyplýva z bodu 34 úverovej zmluvy a zo splátkového kalendára, ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 65,66 eur (bod 35 Úverovej zmluvy) v počte splátok 84 (bod 36 Úverovej zmluvy), počnúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru (uvedené v Úverovej zmluve v texte medzi bodom 41 a 42). Žalobca má zato, že úverová zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovanej. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu, ktoré boli uvedené na rube zmluvy a na samostatnom liste (strana 2 a 3 Úverových podmienok). Žalovanej bol poskytnutý čas na oboznámenie sa so znením Úverovej zmluvy a Úverových podmienok a na žalovanú v žiadnom prípade nebol vyvíjaný nátlak, aby Úverovú zmluvu podpísala a súčasne prejavila súhlas byť viazaná ustanoveniami Úverovej zmluvy a Úverových podmienok. V ďalšom žalobca poukázal na odborný článok JUDr. Fekete s názvom Podpis na súkromných listinách (publikovaný v časopise Justičná revue 60, 2008, č. 2, s. 201-215 podľa ktorého „celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán, z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom“. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 24Co/412/2012 zo dňa 09.07.2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok a to konkrétne so splátkami č. 49 až 55. V zmysle §3 Hlavy 7 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru Úverových podmienok „klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.“ S poukazom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením splátok, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným, pričom splatnosť nastala ku dňu 28.08.2012.

Uplatňovaná suma pozostáva z istiny 0 eur, ktorá predstavuje výšku dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia (vypočítaná ako súčet jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré však neboli uhradené: súčet predmetných čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené vo výške 1707,46 eur mínus uhradená časť vo výške 444,58 eur sa rovná 1707,46 eur), zosplatnenej istiny v sume 1345,35 eur, t.j. sumy, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru (zvyšná časť poskytnutého úveru, vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené, teda: 3286,20 eur mínus 1707,46 eur sa rovná 1345,35 eur, z úroku z dlžnej sumy, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru v sume 177,95 eur uplatňovaného v zmysle §6 Hlavy 7 Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru Úverových podmienok (tzv. ušlý úrok), kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 189,61 eur, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1523,30 eur od 05.02.2014 do zaplatenia.

V ďalšom zobral žalobca žalobu v časti kapitalizovaného úroku z omeškania prevyšujúceho jeho prípustnú zákonnú výšku, t.j. v časti 2,57 eur a úroku z omeškania vo časti 0,01% ročne zo sumy 1523,30eur od 05.02.2014 do zaplatenia späť a požadoval aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1523,30 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 13.09.2012 do 04.02.2014 vo výške 187,04 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1523,30 eur od 05.02.2014 do zaplatenia a trovy konania.

Žalobca a žalovaná ako klient uzavreli dňa 29.11.2007 úverovú zmluvu č. 3711235651, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3286,20 eur (99.000 Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 65,66 eur (1978 Sk) a to v 84 mesačných splátkach. Pod bodom 38. bola uvedená RPMN 17,5%.

V zmysle ďalších dojednaní neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a žalovaná podpisom potvrdila, že je s nimi oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

V zmysle hlavy 3 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje klientovi bez stanoveného účelu, čiže vo forme finančnej čiastky.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v Úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a príp. úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie účtu a v prípade poistení o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku,

na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (hlava 5 § 8 Úverových podmienok).

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná uhradila do zosplatnenia 55 splátok, ktoré neboli uhrádzané včas, a dňa 28.08.2012 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovanou uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku. Žalovaná uhradila celkovo sumu 3845,11 eur.

Listom zo dňa 28.08.2012 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu, že riadne a včas nespláca úver, spoločnosť si uplatňuje svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 1957,43 eur a vyzval ju na splatenie do 15 dní odo dňa spisania tejto výzvy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyselnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 5 zák. o ochrane spotrebiteľa).

U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnou a obchodnoprávnou úpravou. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje.

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 24.11.2007 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej s dojednaním výšky úveru, mesačnej splátky a konečnej výšky úveru. Žalovanej boli následne finančné prostriedky žalobcom poskytnuté, tak ako je to zrejmé z predloženého splátkového kalendára.

Súd mal za preukázané, že žalovanej bol poskytnutý úver v sume 3286,20 eur, pričom z predloženého výpisu z úverového účtu je zrejmé, že žalovaná uhradila žalobcovi celkovo sumu 3845,11 eur.

Podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 09.07.2014 žalobca zobral späť žalobu v časti nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo 0,01% ročne, preto súd konanie v tejto časti, t.j. v časti úroku z omeškania nad 8,75% ročne zo sumy 1523,30 eur od 05.02.2014 do zaplatenia zastavil.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov. Predmetná úverová zmluva, z titulu ktorej si žalobca uplatňuje svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy, neobsahuje žiadne údaje o výške uplatneného úroku zo spotrebiteľského úveru. Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Predmetná úverová zmluva úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje údaj o úrokoch, obsahuje len údaj o výške mesačnej splátky 65,66 eur, teda neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 cit.

zák. a to najmä údaje o výške úroku, preto sa uvedený spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy je v súlade s čl. 8 smernice, ktorá umožňuje členským štátom prijať právnu úpravu nad rámec smernice a takéto ustanovenie pôsobí dostatočne sankčné a odradzujúco. Úroky popri údají o celkových nákladoch (RPMN) majú svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia.

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a nie je uvedená v zmluve o úvere (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

Žalobcovi by vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej, no ako súd uviedol vyššie, žalovanej bol poskytnutý úver v sume 3286,20 eur a tento následne uhradila v splátkach celkovo sumu 3845,11 eur, preto žalobcovi nevzniklo už právo na zaplatenie žiadnej sumy a teda ani príslušenstva, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Takýmto aktom, ktorými by boli dojednané podstatné náležitosti zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nie sú ani Obchodné podmienky, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka; porov. 2Cdo 245/2010) a navyše bez platnej inkorporačnej doložky.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Úverové podmienky žalovaná nepodpísala, preto pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon.

Odhliadnuc od nedostatku písomnej formy súdy už v minulosti judikovali, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť viazanosť obchodných podmienok. Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má vo vzťahu k úrokom z úveru a ostatným poplatkom taký dopad, že úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v obchodných podmienkach sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol. Keďže žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani zo spisu nevyplynuli, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovanej, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tento si jednak náhradu trov konania neuplatnil a taktiež bral zreteľ na to, že mimo vyjadrenia vo veci doručeného spolu s oznámením o vstupe nevykonal vo veci žiadne iné úkony, nevyjadril sa k veci ani po doručení žaloby a príloh a nezúčastnil sa ani pojednávania a teda možno konštatovať, že mu ani nevznikli trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu